

økonomisk Fundering af Hjælpekasserne. Efter alt, hvad der foreligger, maa det antages, at man sigtede til en Del Legater, oprettede før den 8. Marts 1856, Datoen for Tilblivelsen af Loven om de fattiges Kasser, Legater, hvis Renter tidligere ere tilflydte det offentlige Fattigvæsen, medens det jo meget vel kan tænkes, at Legatstifternes Hensigt vilde kunne rammes bedre, hvis disse Legaters Renter overførtes til de fri Fattigkasser. Der er i Betænkningen udtalt, at man anbefaler til Ministeren at gøre dette Forhold til Genstand for nærmere Undersøgelse, og jeg skal her gentage denne Anbefaling og henstille til den højtærede Indenrigsminister at gøre Forholdet vedrørende disse Legatrenters rette Anvendelse til Genstand for en saadan nærmere Prøvelse.

I Lovforslagets § 4 anvendes Udtrykket „at nyde Fattigunderstøttelse“, og i Lovforslagets § 12 udtales, at Bestyrelsens Medlemmer ere ansvarlige for Kassernes Midler og Aktiver, en for alle og alle for en. Under Forhandlingerne i Udvalget viste det sig, at der egentlig tiltrængtes en nærmere Definition af, hvorledes disse Udtryk i almindelig Praksis rettelig ere at forstaa. Dette foranledigede, at man i Udvalget rettede en Anmodning til den højtærede Minister om at afgive en Erklæring i saa Henseende. Denne Erklæring er modtagen og findes aftrykt som Bilag til Betænkningen. Den giver en udførlig og udtømmende Definition af dette Forhold, og dette Aktstykke tør sikkert karakteriseres som havende Krav paa Opmærksomhed i Kommunalforvaltningskredse. I Slutningen af sin Erklæring henpeger Ministeren paa, at efter hans Opfattelse vil § 12, saaledes som den her er affattet, foranledige, at Bestyrelsens Medlemmer ere solidarisk ansvarlige for saavel Kassens Kapitalformue som for dens Kassebeholdning. Da man har anset det for ønskeligt, at Bestyrelsens solidariske Ansvar i saa Henseende sidestilles med det Ansvar, som gælder for de kommunale Raad, der ordinært ikke ere ansvarlige for Kassebeholdningen, har man anmodet Ministeren om til tredie Behandling at fremsætte et hertil sigtende Ændringsforslag, som man altsaa tør imødesee.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og skal i øvrigt anbefale samtlige Ændringsforslag fra Nr. 2—22 til Vedtagelse af det høje Ting.

**Johnsen:** Naar Mindretallet har stillet Ændringsforslag om, at der i Stedet

for Lovforslaget vedtages en Lov angaaende Forlængelse paa et Aar af Gyldigheden af Loven af 29. Marts 1904 om Tilskud til „De Fattiges Kasser“, er det ikke, fordi man ikke er enig i Ønskeligheden af en ny Lov til Afløsning af Loven af 8. Marts 1856 om „De Fattiges Kasser“. Herom turde der være almindelig Enighed, og det var ogsaa en bestemt Forudsætning, da Tilskudet til „De Fattiges Kasser“ i 1904 blev vedtaget, at disse Kasser skulde omdannes til kommunale Hjælpekasser eller Understøttelseskasser. Heller ikke er det, fordi man ikke er enig i det foreliggende Lovforslags Hovedindhold om Hjælpekassens Formaal, dens Virkemaade og Virkemidler. Det er alene af Hensyn til, at det efter Mindretallets Formening vil være det mest nærliggende og naturlige foruden det absolut hensigtsmæssigste at have samme Valgretsregler til Hjælpekassens Bestyrelse og til de kommunale Raad. Det er det mest nærliggende, fordi Hjælpekassen vil faa en overvejende kommunal Karakter derved, at dens Midler i Almindelighed hovedsagelig ville blive tilvejebragte gennem Tilskud fra Kommunekassen, og det er det ubestridelig mest hensigtsmæssige, fordi Kommunalbestyrelserne derved spares for den ikke ringe Ulejlighed at skulle affatte to, maaske vidt forskellige Valgsteder, dels til Hjælpekassens Bestyrelse, dels til de kommunale Raad; Kommunalbestyrelserne have, som bekendt, Arbejde nok i Forvejen, saa der er ingen Grund til uden Nødvendighed at paalægge dem mere, end de allerede have. At det i det hele er heldigst at have de samme Regler for Valg af Hjælpekassernes Bestyrelse som for Valg til de kommunale Raad, maa ogsaa anses erkendt af Regeringen, idet Valgretsreglerne i det foreliggende Lovforslag og i Lovforslaget om de kommunale Valg ere ganske enslydende, hvilket naturligvis ikke er en Tilfældighed. Mindretallet finder derfor, at det vil være rettest at afvente Resultatet af Forhandlingen angaaende Lovforslaget om de kommunale Valg, inden man vedtager det foreliggende Lovforslag. Herved vil der ikke være meget tabt, idet „De Fattiges Kasser“ jo virke ganske paa samme Maade, som Hjælpekasserne skulde virke, og Statstilskuddet bliver efter Mindretallets Ændringsforslag det samme. Ganske lignende Fremgangsmaade har man anvendt her i Tinget for ikke længe siden med Hensyn til Lovforslaget om Thorshavns kommunale Styrelse, idet man ikke vilde fremme dette Lovforslag, alene fordi man ikke vilde foregribe noget med Hen-